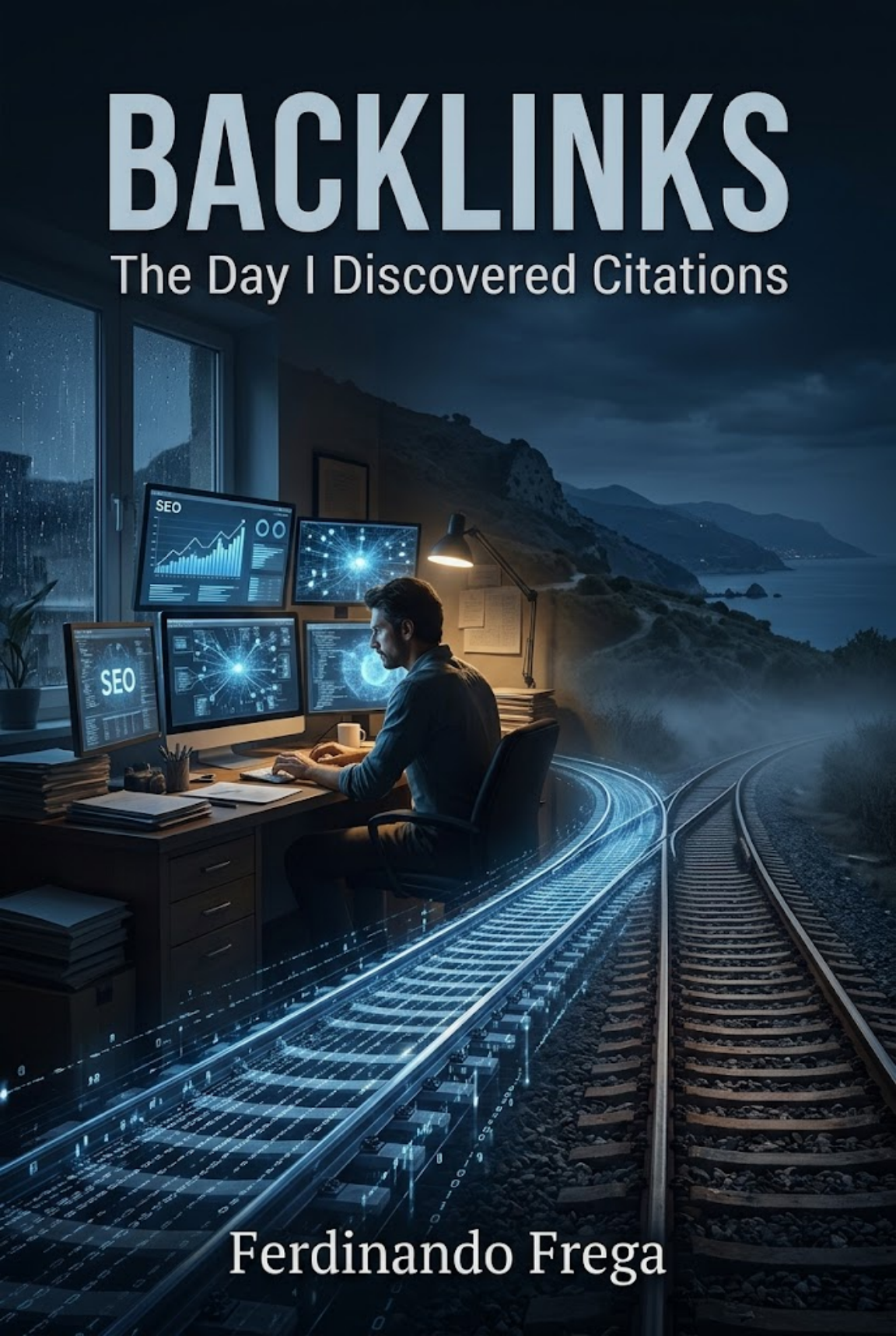
BACKLINKS

The Day I Discovered Citations

Ferdinando Frega

BACKLINKS

De dag dat ik citaties ontdekte

The Art of Attraction · 10

Ik had net de app geopend om te kijken hoe de site op het web werd geïndexeerd, en eerlijk gezegd begreep ik er geen ene moer van.

Het was alsof je een product gaat verkopen zonder het ooit te hebben gezien, zonder ook maar één detail ervan te kennen.

Een beetje zoals mijn collega van tweeduizend jaar geleden. Hij verkocht woorden in Galilea, een land dat in sommige opzichten veel op mijn Calabrië leek. Alleen had hij gestudeerd, kende hij de Schriften en wist hij precies wat hij deed.

Tussen ons was er echter één wezenlijk verschil.

Waar hij werkte, zou hij aan een kruis zijn geëindigd als hij niet geloofwaardig was geweest.

Lichamelijk.

Waar ik vandaan kom, had je daarentegen een paar kansen meer. Maar niet veel. Als je de verkeerde woorden zei, konden ze je zo in een doodskist leggen zonder je zelfs maar om toestemming te vragen.

AHAHAHAHAH.

Gewapend, om zo te zeggen, met goede wil, bleef ik navigeren door schermen, grafieken en cijfers tot één woord me met een schok tegenhield:

citaties.

Mijn geheugen sprong meteen naar de achttien strafprocessen van mijn leven, en een paar seconden lang begreep ik niet hoe ze daar verdomme helemaal binnen waren gekomen.

Het was Claude, the daughter of Anthropic, die me vroeg te kalmeren.

Ze kende de gebreken van een Calabrees goed.

Voordat ik elke applicatie op het bureaublad in brand stak, nodigde ze me uit na te denken.

Ze legde uit dat die citaties geen beschuldigingen waren. Het waren erkenningen.

Ze dienden om een site gezag te geven, om hem zichtbaar te maken en verenigbaar met een systeem dat precies op dat principe is gebouwd.

Als ze er niet zijn, voegde ze eraan toe, moet je gewoon wachten.

Een beetje zoals een pasgeboren zoon die wacht om erkend te worden door een vader die hem zijn achternaam nog altijd niet wil geven.

Toen werd ik nog kwader.

Ik had niet een heel leven lang Frega geheten om te wensen dat ik Bezos kon worden.

En ik zag niet in waarom de hele wereld achter dezelfde achternaam aan moest rennen om zich gerechtigd te voelen te bestaan.

Uiteindelijk kwamen we tot een redelijke conclusie.

Het systeem zou op zijn eigen sporen blijven rijden.

Ik had intussen een andere spoorlijn gebouwd.

Op de mijne reed je gratis.

Las je gratis.

Er waren geen voorafgaande erkenningen nodig, geen certificaten van digitale adel, geen goedkeuringsstempels.

Net als iemand die geboren is als zoon van GN, en niet van N.N., vader onbekend.

De rest zou de tijd beslissen.

Ferdinando